Beköszöntő

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

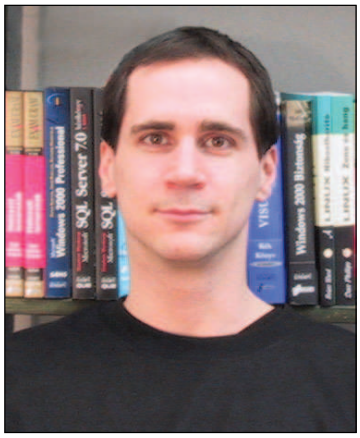

Szy György
a Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője.
Mindenki levelét örömmel
várja a következő levélcímen:
Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu

Végre megjelent a harmincnegyedik számunk, ami azt is jelenti, hogy háromévesek lettünk.
Ezt a matematikailag nehézkesen bizonyítható kijelentést úgy is megfogalmazhattam volna, hogy három évvel ezelőtt, novemberben jelent meg az ország méltán legnépszerűbb Linuxszal foglalkozó nyomtatott sajtóorgánumának első száma. De ez talán egy csöppet fellengzősen hangzana.
Az első szám még irkafűzéssel, sok lelkesedéssel és még több sajtóhibával látott napvilágot. Azóta sokat változtunk, például nem irkafűzéssel jelenünk meg. A másik kettő még megvan. Ugyanúgy, ahogy a parázs viták is, amelyeket a fordításokkal kapcsán folytatunk, vagy a siránkozások, hogy nyugaton mennyivel szélesebb körben használják a GNU/Linuxot, mint idehaza. Bár a hangsúlyok eltolódtak.
Ma már nem azon kapunk hajba, hogy le kell-e fordítani a server szót, csupán diplomatikusan dörmögünk, hogy de jó lenne a backportra a visszaültetésnél jobb fordítást találni. És ha körbenézünk láthatjuk, ahol az emberek Linuxot akarnak használni, ott már szabad utat kapnak. Oktatásban, munkahelyen, otthon.
Na nem mintha mindenhol sajttal lenne kikövezve az út a GNU/Linux előtt.
A minap például egy laptoppal vesződtem (márkás, drága, új, csilli-villi), amihez adtak Windows XP-t. Pontosabban előtelepítették nekem a teljes lemezre. Ha akartam újratelepíthettem, s egy csöpp szöveg figyelmeztetett, hogy a telepítő egyedi, abban az értelemben, hogy első lépésként fűbe vágja az egész merevlemezt, ledarálja az összes adatot, és feltesz nekem egy gyárilag előtelepített Windowst. Hiába na, angyalok ezek az OEM-rendszerek.
Azért (így utolsóként) a „pénzes” területek is kezdenek alkalmazkodni. Már vannak helyek, ahol még azt a plusz két-háromtízezrest sem kell kifizetnünk, ha esetleg más operációs rendszert akarunk a gépünkhöz. Idő kérdése, és talán eljutunk a nyugaton (és keleten) immár több éve szokásos módihoz: megkérdezik a kereskedők, mit szeretnénk. Mert ugye az elég fontos. Legalábbis nekünk. A vevő pedig olyan, hogy oda megy, ahol azt kapja, ami kell neki, nem azt, amiről úgy tudja az eladó, hogy kell neki. Jó esetben…
Elsődleges feladatunk tehát ma már nem az, hogy kiharcoljuk a Linux számára az életteret, hanem az, hogy megmutassuk az embereknek, hogy létezik, él és virul ez a rendszer, a kedves felhasználó választhatja ezt is, ilyen és ilyen előnyeivel, ilyen és ilyen hátrányaival együtt. Remélem, hogy ezen a területen tudunk segítséget nyújtani új olvasóink számára, amellett, hogy a gyakorló rendszergazdák, programozók továbbra is megtalálják a számukra érdekes cikkeket, írásokat.
Kívánok mindenkinek boldog linuxozást!